

Kínába kalauzolta el a hallgatóságát a világutazó

A járványhelyzet kitérése óta első alkalommal rendezte meg hagyományos teaházát az SZTE Konfuciusz Intézet tegnap a Rektori Hivatal dísztermében. A jeles alkalom vendége Bardócz Attila világutazó volt, aki a távoli keleten szerzett élményeit osztotta meg hallgatóságával A kínai nagy faltól a Himalájáig című előadásában.

SZEGED
KOÓS KATA

A Tömörkény István gimnáziumban érettségizett előadó az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karának földrajz-rajz szakán folytatta tanulmányait. A világutazás iránti szerelem a főiskola első évének végén lobbant fel végérvényesen lelkében, amikor 1996-ban eljutott Törökországba. Azóta a fél világot bejárta immár, 2005-ben hét hetet töltött Kínában egy jó barátjával.

Kalandos utazásuk Pekingben kezdődött, ahol három napot kellett várniuk, míg a hosszú turistasor miatt bejuthattak a tiltott városba. Diákon mutatta be hallgatóságának többek között a császári palota sárkánytrónusát, Mao Ce Tung mauzóleumát, a nyári palotát, a Láma templomot. Leg-

Bardócz Attila (jobbról) a távoli kelet rejtelmeibe kalauzolta el az érdeklődőket. FOTÓ: FRANK YVETTE

meghatározóbb élményeként a tíz kilométernyi gyaloglást említette a monumentális és lenyűgöző kínai nagy fal egyik, turistáktól távol eső részén.

Szecsuan tartomány kapcsán mesélt a megjelenteknek a chengdui óriáspanda-rezervátumról, a 71 méter magas leshani óriás Buddha-szoborról, amelynek nagylábujja körében négy ember tud kényelmesen

kártyázni, valamint gasztronómiai kalandozásáról, amely során többek között skorpiót kóstolt.

Utazótársával rizsteraszokon át Shanghaiba vezetett útjuk, ahol diáin bemutatta, milyen a kilátás a világ második legmagasabb épületének tetejéről.

Ezt követően – engedély híján – csempészek segítségével jutottak be Tibet fővárosába,

Lhászába, a világ legmagasabban fekvő városába, amelynek piacán szinte minden portéka ára húsz Yüan, és még ezüst veretes emberi koponyát is lehet vásárolni.

Kalandjuk a Mount Everest 5300 méter magasságban fekvő alaptáborában ért véget, amelynek kapcsán Bardócz Attila élete legrosszabb kulináris élményeként említette a jakvajás teát.